

(Kort bemærkning).

Grünbaum (S):

Ja, det er hr. Jens Fogeds bemærkninger, der gør, at jeg må gå op igen.

Hr. Jens Foged siger, at normalt opgiver man. Ja men så kan vi jo lade være med at lave nogen kontrol. Normalt opgiver lønmodtagerne vel også, hvad de tjener, til skattevæsenet, når de skriver deres selvangivelse. Alligevel har vi da et omfattende system af lønsedler, hvor man skal opgive fra arbejdsgiverens side, og det er jo ikke andet, vi beder om på dette område, end at det, ligesom det sker for lønmodtagerne, også kan ske for hele renteområdet. Det må vi jo så vende tilbage til, når finansministeren har haft lejlighed til at overveje disse problemer.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Det er klart, at det, der ligger i vores forslag, fortsat ikke drejer sig om småsparere, og hvis man flyttede det kontrolapparat, ligningsdirektoratet har til sin rådighed, væk fra de opgaver, det har i dag, og som er fuldstændig uden betydning, f.eks. om der mangler et personnummer på en almindelig arbejders lønliste, så kunne man kontrollere.

Vi har ikke talt om, at man skal begynde i flæng, og man kan jo godt gå frem efter alfabetet, men så kommer man igen til at lave ting, som i virkeligheden kun er terapi.

Men hvis man derimod sagde: de 2.000 største virksomheder kan man undersøge, man kan tage alle de millionærer, der indtil videre har opgivet 0 i skattepligtig indtægt, for dér må også være noget at kigge på, så kunne man få pengeinstitutterne til at opføre, hvad der ligger af obligationer, penge m. m. over en vis størrelse.

Jeg er enig i, at der skal betales skat af al faktisk fortjeneste, og det er baggrunden for vores tanker, fordi det i virkeligheden kan flytte skattetrykket væk fra dem, der i dag har det alt for hårdt, over til dem, der har det alt for let.

Jeg håber, at der kommer gang i de ting, og må altså understrege, at i forliget af 8. februar mellem socialdemokratiet og venstre står der, at begge partier er enige om, at for beløb over en vis størrelse og rentefkast over en vis størrelse — der opereres

endda nogle steder med 100 kr. — må man finde en ordning. Om det er 100, 200 eller 300 kr., er for så vidt ligegyldigt i denne forbindelse, det drejer sig simpelt hen om, at man finder en sådan ordning, at de faktiske indtægter i den forbindelse bliver beskattet.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg tror, det videre arbejde med alle disse problemer bedst foregår i skatte- og afgiftsudvalget, hvor man kan få dem undersøgt.

Må jeg sige til hr. Ømann, at jeg ikke på nuværende tidspunkt har overvejelser med hensyn til pantebrevs kontrol.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af sambeskatningen [af Birgit Busk].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. X) findes i tillæg A. sp. 1265, fremsættelsen i tidenden sp. 1321).

Forslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Anders Andersen):

Først vil jeg gerne fremhæve, at sambeskatningen for mange gifte kvinders vedkommende jo er ophævet, idet man bliver beskattet særskilt af den indkomst, man har, hvorved en del af disse problemer er løst.

Efter at det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er fremsat, er der afgivet betænkning af Poul Dahlgaard-udvalget, som har haft til opgave at overveje de tilbagestående spredte problemer inden for sambeskatningen og også haft til opgave at overveje mulighederne for en forenkling af reglerne om ægtefællers beskatning.